

31999L0031

16.7.1999

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 182/1

DYREKTYWA RADY 1999/31/WE
z dnia 26 kwietnia 1999 r.
w sprawie składowania odpadów

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 130s ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 189c Traktatu ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rezolucja Rady z dnia 7 maja 1990 r. ⁽⁴⁾ w sprawie polityki dotyczącej odpadów przyjmuje i popiera dokument odnoszący się do strategii Wspólnoty oraz wzywa Komisję do zaproponowania kryteriów i norm w sprawie usuwania odpadów na składowiskach.
- (2) Rezolucja Rady z dnia 9 grudnia 1996 r. w sprawie polityki dotyczącej odpadów zakłada, że w przyszłości powinno się przeprowadzać jedynie bezpieczne i kontrolowane działania związane ze składowaniem w całej Wspólnocie.
- (3) Należy wspierać zmniejszenie wytwarzania odpadów, ich recykling i odzysk, jak również wykorzystywanie odzyskanych materiałów i energii w celu ochrony zasobów naturalnych i zapobiegania nieekonomicznemu wykorzystywaniu ziemi.
- (4) Należy bliżej rozpatrzyć kwestie spalania odpadów komunalnych i odpadów innych niż odpady niebezpieczne, a także kompostowania, metanizacji biologicznej oraz przetwarzania bagrowanych osadów ściekowych.

(5) Zgodnie z zasadą zanieczyszczający płaci konieczne jest, między innymi, wzięcie pod uwagę wszelkich szkód wyrządzonych środowisku, spowodowanych przez składowisko odpadów.

(6) Podobnie jak każdy inny rodzaj obróbki odpadów, składowisko powinno być odpowiednio kontrolowane i zarządzane w celu zapobiegania potencjalnym negatywnym skutkom dla środowiska oraz eliminowania zagrożenia zdrowia ludzkiego.

(7) Konieczne jest podjęcie właściwych środków mających na celu zapobieżenie porzucaniu, składowaniu lub niekontrolowanemu zbytowiu odpadów; podobnie musi istnieć możliwość kontrolowania substancji zawartych w składowanych odpadach; substancje takie powinny, o ile to możliwe, wchodzić w reakcje tylko w dający się przewidzieć sposób.

(8) Zarówno ilość, jak i niebezpieczny charakter odpadów przeznaczonych na składowisko powinny zostać, gdzie właściwe, zredukowane; obchodzenie się z odpadami powinno zostać ułatwione, a odzysk ulepszony; dlatego należy wspierać wykorzystywanie procesów obróbki w celu zapewnienia, że składowisko jest zgodne z założeniami niniejszej dyrektywy; sortowanie wchodzi w zakres definicji obróbki.

(9) Państwa Członkowskie powinny mieć możliwość stosowania zasad bliskości i samowystarczalności w celu zbytu odpadów na poziomie wspólnotowym i krajowym, zgodnie z dyrektywą Rady 75/442/EWG z dnia 15 lipca 1975 r. w sprawie odpadów ⁽⁵⁾; cele niniejszej dyrektywy muszą zostać zrealizowane i wyjaśnione przez ustalenie odpowiedniej, zintegrowanej sieci zakładów utylizacji, zapewniających wysoki poziom ochrony środowiska naturalnego.

(10) Rozbieżności między normami technicznymi zbytu odpadów przez składowanie i niższe koszty z tym związane mogą spowodować zwiększony zbyty odpadów w miejscach o niskich normach ochrony środowiska naturalnego

⁽¹⁾ Dz.U. C 156 z 24.5.1997, str. 10.

⁽²⁾ Dz.U. C 355 z 21.11.1997, str. 4.

⁽³⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 19 lutego 1998 r. (Dz.U. C 80 z 16.3.1998, str. 196), wspólna opinia Rady z dnia 4 czerwca 1998 r. (Dz.U. C 333 z 30.10.1998, str. 15) i decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 3 lutego 1999 r. (Dz.U. C 150 z 28.5.1999, str. 78).

⁽⁴⁾ Dz.U. C 122 z 18.5.1990, str. 2.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 194 z 25.7.1975, str. 39. Dyrektywa ostatnio zmieniona decyzją Komisji 96/350/WE (Dz.U. L 135 z 6.6.1996, str. 32).

- i przez to stworzyć potencjalnie poważne zagrożenie dla środowiska, ze względu na transport odpadów na niepotrzebnie długich dystansach oraz ze względu na niewłaściwe praktyki zbytu.
- (11) Konieczne jest zatem określenie norm technicznych dla składowania odpadów na poziomie wspólnotowym w celu ochrony, zachowania i poprawy jakości środowiska naturalnego we Wspólnocie.
- (12) Konieczne jest jasne określenie wymogów, które spełniać musi składowisko odpadów w zakresie lokalizacji, utrzymania w odpowiednich warunkach, zarządzania, kontroli, zamknięcia oraz środków zapobiegawczych i ochronnych, które podejmuje się w przypadku zagrożenia środowiska w perspektywie krótko- i długoterminowej, w szczególności w przypadku zanieczyszczenia wód gruntowych poprzez przeniknięcie odcieku do gleby.
- (13) W świetle powyższego, konieczne jest dokładne określenie rodzajów składowisk odpadów, które należy wziąć pod uwagę, oraz rodzajów odpadów, które można składować na różnych rodzajach składowisk.
- (14) Miejsca przeznaczone na czasowe magazynowanie odpadów powinny spełniać odpowiednie wymagania dyrektywy 75/442/EWG.
- (15) Zgodnie z dyrektywą 75/442/EWG odzyskiwanie odpowiednich odpadów obojętnych lub odpadów innych niż odpady niebezpieczne poprzez ich wykorzystanie w ponownej przebudowie/odnawianiu i wypełnianiu lub w celach budowlanych może być uznawane za działanie nie związane ze składowaniem.
- (16) Należy podjąć środki mające na celu zredukowanie produkcji metanu na składowiskach odpadów, między innymi w celu zmniejszenia globalnego ocieplenia poprzez ograniczenie składowania odpadów ulegających biodegradacji oraz wymagania dotyczące wprowadzenia kontroli gazów powstających na składowisku.
- (17) Środki mające na celu zmniejszenie ilości składowanych odpadów ulegających biodegradacji powinny również mieć na celu wspieranie osobnej zbiórki odpadów ulegających biodegradacji, sortowania odpadów w sensie ogólnym, ich odzyskiwania i recyklingu.
- (18) Ze względu na pewne szczególne cechy metody usuwania odpadów poprzez ich składowanie, konieczne jest wprowadzenie specjalnej procedury związanej z zezwoleniami dla wszystkich rodzajów składowisk, zgodnie z ogólnymi wymaganiami licencyjnymi, ustalonymi w dyrektywie 75/442/EWG oraz ogólnymi wymaganiami dyrektywy 96/61/WE dotyczącej zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli ⁽¹⁾, spełnianie przez składowisko odpadów warunków takiego zezwolenia musi zostać potwierdzone w drodze kontroli przez właściwe władze przed rozpoczęciem operacji składowania.
- (19) W każdym przypadku powinny zostać przeprowadzone kontrole mające na celu ustalenie, czy odpady mogą zostać umieszczone na składowisku, na które są przeznaczone, w szczególności w odniesieniu do odpadów niebezpiecznych.
- (20) W celu zapobiegania zagrożeniom dla środowiska konieczne jest wprowadzenie jednolitej procedury przyjmowania odpadów i przeznaczania na różne rodzaje składowisk na podstawie ich klasyfikacji; w tym celu należy odpowiednio wcześniej ustalić stabilny, standardowy system identyfikowania, pobierania próbek i analizy odpadów, tak aby ułatwić wprowadzanie w życie niniejszej dyrektywy; kryteria przyjmowania muszą być szczególnie dokładne w odniesieniu do odpadów obojętnych.
- (21) Do czasu ustalenia takich metod analiz lub wartości dopuszczalnych niezbędnych do klasyfikacji Państwa Członkowskie mogą do celów niniejszej dyrektywy utrzymać lub sporządzić krajowe wykazy odpadów dopuszczonych lub niedopuszczonych do składowania lub określić kryteria, włącznie z wartościami dopuszczalnymi, podobne do kryteriów ustanowionych w niniejszej dyrektywie do celów jednolitej procedury przyjmowania.
- (22) W przypadku przyjmowania niektórych odpadów niebezpiecznych na składowiska przeznaczone dla odpadów innych niż odpady niebezpieczne komitet techniczny ustali kryteria przyjęcia.
- (23) Konieczne jest ustalenie wspólnych kryteriów monitorowania w trakcie fazy działania i poeksploatacyjnego nadzoru nad składowiskiem odpadów w celu określenia możliwego negatywnego wpływu składowiska na środowisko i podjęcia właściwych środków korygujących.
- (24) Konieczne jest określenie, kiedy i w jaki sposób składowisko powinno zostać zamknięte, oraz określenie obowiązków i zakresu odpowiedzialności podmiotu zajmującego się składowiskiem odpadów w okresie poeksploatacyjnego nadzoru.
- (25) Składowiska odpadów, które zostały zamknięte przed datą transpozycji niniejszej dyrektywy, nie podlegają jej przepisom dotyczącym procedury zamknięcia.
- (26) W określonym terminie zostaną uregulowane na podstawie planu uzdatniania terenu składowiska odpadów, przyszłe warunki działania istniejących składowisk w celu podjęcia środków niezbędnych do dostosowania ich do niniejszej dyrektywy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 257 z 10.10.1996, str. 26.

- (27) W przypadku podmiotów zajmujących się istniejącymi składowiskami odpadów, które zgodnie z obowiązującymi przepisami krajowymi odpowiadającymi przepisom ujętym w art. 14 niniejszej dyrektywy dostarczyły już dokumentację wymienioną w art. 14 lit. a) niniejszej dyrektywy przed jej wejściem w życie i w stosunku do których właściwe władze wydały zezwolenie na kontynuację działalności, nie ma potrzeby ponownego składania tej dokumentacji, a właściwe władze nie są zobowiązane do wydania nowego zezwolenia.
- (28) Podmiot zajmujący się składowiskiem składa odpowiednie gwarancje w formie zabezpieczenia finansowego lub jego odpowiednika w celu zapewnienia, że wszystkie zobowiązania wypływające z zezwolenia zostały spełnione, włącznie z zobowiązaniami odnoszącymi się do procedury zamknięcia i z okresem poeksploatacyjnego nadzoru nad terenem składowiska odpadów.
- (29) Należy podjąć środki w celu zapewnienia, że ceny ustalone za usuwanie odpadów ze składowiska pokrywają wszystkie koszty związane z utworzeniem i działaniem składowiska odpadów w możliwie największym stopniu włącznie z zabezpieczeniem finansowym lub jego odpowiednikiem, które podmiot zajmujący się składowiskiem odpadów jest zobowiązany zapewnić oraz szacowanym kosztem zamknięcia składowiska odpadów, wraz z wymaganym okresem poeksploatacyjnego nadzoru.
- (30) Jeżeli właściwe władze uważają, że jest mało prawdopodobne, aby składowisko odpadów stanowiło zagrożenie dla środowiska dłużej niż przez pewien okres, szacowane koszty, które mają zostać uwzględnione w cenie pobieranej przez podmiot zajmujący się składowiskiem, mogą zostać ograniczone do tego okresu.
- (31) Konieczne jest zapewnienie prawidłowego stosowania przepisów wprowadzających niniejszą dyrektywę w całej Wspólnocie oraz zapewnienie, że szkolenie i wiedza nabyte przez podmioty zajmujące się składowiskami odpadów i pracowników zapewniają im niezbędne umiejętności.
- (32) Komisja musi ustanowić standardową procedurę dotyczącą przyjęcia odpadów i standardową klasyfikację odpadów przyjmowanych na składowisko, zgodnie z procedurą Komitetu przewidzianą w art. 18 dyrektywy 75/442/EWG.
- (33) Dostosowanie załączników do niniejszej dyrektywy do postępu naukowego i technicznego oraz standaryzacja metod kontroli, pobierania próbek i analizy muszą zostać przyjęte zgodnie z tą samą procedurą Komitetu.
- (34) Państwa Członkowskie muszą przesyłać Komisji regularne sprawozdania z wprowadzania niniejszej dyrektywy w życie, zwracając szczególną uwagę na krajowe strategie, które mają zostać ustanowione zgodnie z art. 5; na podstawie tych sprawozdań Komisja składa sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu oraz Radzie,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Ogólny cel

1. Uwzględniając spełnienie wymagań dyrektywy 75/442/EWG, w szczególności jej art. 3 i 4, celem niniejszej dyrektywy jest poprzez surowe wymagania eksploatacyjne i techniczne dotyczące odpadów i składowisk zapewnienie środków, procedur i zasad postępowania zmierzających do zapobiegania negatywnym dla środowiska skutkom składowania odpadów w trakcie całego cyklu istnienia składowiska, w szczególności zanieczyszczeniu wód powierzchniowych, wód gruntowych, gleby i powietrza oraz skutków dla środowiska globalnego, włącznie z efektem cieplarnianym, a także wszelkiego ryzyka dla zdrowia ludzkiego lub zmniejszenia w jak największym stopniu.
2. W odniesieniu do właściwości technicznych składowisk, niniejsza dyrektywa zawiera dla tych składowisk, dla których zastosowanie ma dyrektywa 96/61/WE, odpowiednie wymagania techniczne w celu uszczegółowienia ogólnych wymagań tej dyrektywy. Odpowiednie wymagania dyrektywy 96/61/WE uważa się za spełnione, jeżeli zostaną spełnione wymagania niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszej dyrektywy:

- a) „odpady” oznaczają każdą substancję lub przedmiot, które objęte są dyrektywą 75/442/EWG;
- b) „odpady komunalne” oznaczają odpady z gospodarstw domowych oraz inne odpady, które z racji swego charakteru lub składu są podobne do odpadów z gospodarstwa domowego;
- c) „odpady niebezpieczne” oznaczają wszelkie odpady, które obejmuje art. 1 ust. 4 dyrektywy Rady 91/689/EWG z dnia 12 grudnia 1991 r. w sprawie odpadów niebezpiecznych (1);
- d) „odpady inne niż odpady niebezpieczne” to odpady nieobjęte lit. c);
- e) „odpady obojętne” oznaczają odpady, które nie podlegają żadnym poważniejszym fizycznym, chemicznym lub biologicznym transformacjom. Odpady obojętne nie rozpuszczają się, nie palą ani nie wchodzą w żadne inne reakcje chemiczne lub fizyczne, nie ulegają biodegradacji ani nie mają negatywnego wpływu na inną materię, z którą wchodzą w kontakt w sposób, który mógłby spowodować zanieczyszczenie środowiska lub zagrożić ludzkiemu zdrowiu. Całkowita zdolność do wymywania, zawartość substancji zanieczyszczających w odpadach oraz ekotoksyczność odcieku muszą być nieznaczące, w szczególności nie mogą stanowić zagrożenia dla jakości wód powierzchniowych i/lub gruntowych;

(1) Dz.U. L 377 z 31.12.1991, str. 20. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 94/31/WE (Dz.U. L 168 z 2.7.1994, str. 28);

- f) „składowisko podziemne” oznacza stałe miejsce składowania odpadów w głębokim wgłębieniu geologicznym, takim jak kopalnia soli lub potasu;
- g) „składowisko odpadów” oznacza miejsce przeznaczone do usuwania odpadów na lub w ziemi, uwzględniające:
- wewnętrzne miejsca usuwania odpadów (np. składowisko odpadów, jeśli producent odpadów urządza samodzielnie usuwanie odpadów w miejscu produkcji), oraz
 - miejsce stałe (tzn. używane dłużej niż jeden rok), które wykorzystywane jest do czasowego magazynowania odpadów,
- lecz z wyłączeniem:
- miejsc, gdzie wysypuje się odpady w celu ich przygotowania do dalszego transportu w celu odzysku, obróbki lub wywozu do innego miejsca, oraz
 - składowania odpadów przed odzyskiem lub obróbką przez okres krótszy niż trzy lata jako zasadę ogólną, lub
 - składowania odpadów przed ich zbytem przez okres krótszy niż jeden rok;
- h) „obróbka” oznacza procesy fizyczne, cieplne, chemiczne lub biologiczne, włącznie z sortowaniem, które zmieniają właściwości odpadów w celu zredukowania ich objętości lub niebezpiecznych właściwości, ułatwiają obchodzenie się z nimi lub pomagają w odzysku;
- i) „odciek” oznacza każdy płyn sączący się przez składowane odpady i wydzielany z lub zawarty w składowisku;
- j) „gaz składowiskowy” oznacza wszystkie gazy wydzielające się ze składowanych odpadów;
- k) „eluat” oznacza roztwór otrzymany w wyniku laboratoryjnego testu wymywania;
- l) „podmiot zajmujący się składowiskiem” oznacza osobę fizyczną lub prawną odpowiedzialną za składowisko odpadów, zgodnie z wewnętrznym prawodawstwem Państwa Członkowskiego, w którym składowisko jest zlokalizowane; osoba ta może ulec zmianie między fazą przygotowawczą i fazą poekspluatacyjnego nadzoru nad składowiskiem;
- m) „odpady ulegające biodegradacji” oznaczają wszelkie odpady, które podlegają rozpadowi beztlenowemu lub tlenowemu, takie jak żywność lub odpady ogrodnicze, papier i tektura;
- n) „posiadacz” oznacza producenta odpadów lub osobę prawną, która jest w ich posiadaniu;
- o) „wnioskodawca” to osoba, która składa na mocy niniejszej dyrektywy wnioski o wydanie zezwolenia na utworzenie składowiska odpadów;
- p) „właściwe władze” oznaczają władze, które Państwo Członkowskie wyznacza jako odpowiedzialne za wykonywanie obowiązków wynikających z niniejszej dyrektywy;
- q) „odpady płynne” oznaczają wszelkie odpady w formie płynnej, włącznie ze ściekami, lecz z wyłączeniem odpadów ściekowych;
- r) „osada odosobniona” oznacza osadę:
- w której liczba mieszkańców nie przekracza 500 osób na gminę miejską lub osadę, a gęstość zaludnienia nie przekracza pięć osób na kilometr kwadratowy, oraz
 - w której odległość do najbliższej aglomeracji miejskiej z co najmniej 250 mieszkańcami na kilometr kwadratowy wynosi nie mniej niż 50 km lub która ma utrudniony dostęp drogowy do najbliższych aglomeracji z powodu trudnych warunków pogodowych podczas znacznej części roku.

Artykuł 3

Zakres

1. Państwa Członkowskie stosują niniejszą dyrektywę do każdego składowiska odpadów, zgodnie z definicją zawartą w art. 2 lit. g).

2. Bez uszczerbku dla istniejącego prawodawstwa wspólnotowego, następujące zagadnienia wyłącza się z zakresu niniejszej dyrektywy:

- rozrzucanie osadów ściekowych na powierzchni gleby w celach nawożenia lub użyźniania, szlamu w tym szlamu kanalizacyjnego i osadów z oczyszczalni ścieków oraz podobnych substancji,

- wykorzystanie na składowiskach odpowiednich odpadów obojętnych do prac związanych z przebudową/odnawianiem i wypełnianiem lub w celach budowlanych,

- składowanie bagrowanych osadów ściekowych innych niż osady niebezpieczne wzdłuż niewielkich dróg wodnych, z których zostały wybrane, oraz osadów innych niż osady niebezpieczne w wodach powierzchniowych, włącznie z korytem i podłożem,

- składowanie niezanieczyszczonej gleby lub odpadów obojętnych innych niż odpady niebezpieczne, powstałych w wyniku robót poszukiwawczych, wydobywania, obróbki i składowania zasobów mineralnych oraz w wyniku działalności kamieniołomów.

3. Bez uszczerbku dla przepisów dyrektywy 75/442/EWG, Państwa Członkowskie mogą oświadczyć na własny użytek, że składowanie odpadów innych niż odpady niebezpieczne, które mają być zdefiniowane przez Komitet ustanowiony na mocy art. 17 niniejszej dyrektywy, a które nie są odpadami obojętnymi, wynikające z robót poszukiwawczych, wydobywania, obróbki i składowania zasobów mineralnych oraz z działalności kamieniołomów i składowanych w sposób zapobiegający zanieczyszczeniu środowiska lub zagrożeniu życia ludzkiego, może zostać zwolnione z przepisów wymienionych w pkt 2 ppkt 3.1, 3.2 i 3.3. załącznika I do niniejszej dyrektywy.

4. Bez uszczerbku dla przepisów dyrektywy 75/442/EWG, Państwa Członkowskie mogą oświadczyć na własny użytek, że części lub fragmenty art. 6 lit. d), art. 7 lit. i), art. 8 lit. a) pkt iv), art. 10, art. 11 ust. 1 lit. a), b) i c), art. 12 lit. a) i c), pkt 3 i 4 załącznika I (z wyjątkiem pkt 3, poziom 3 i pkt 4) załącznika II oraz pkt 3–5 załącznika III niniejszej dyrektywy nie stosuje się do:

- a) składowisk odpadów innych niż odpady niebezpieczne oraz odpadów obojętnych o całkowitej pojemności składowiska nieprzekraczającej 15 000 ton lub z rocznym poborem nieprzekraczającym 1 000 ton w przypadku usytuowania na wyspach, gdy jest to jedyne składowisko odpadów na wyspie i gdy jest ono przeznaczone wyłącznie do usuwania odpadów wygenerowanych na wyspie. Gdy wykorzystana jest całkowita pojemność takiego składowiska odpadów, każde nowe miejsce składowania odpadów założone na wyspie musi spełniać wymagania niniejszej dyrektywy;
- b) składowisk odpadów innych niż odpady niebezpieczne lub odpadów obojętnych w odosobnionych osadach, jeśli miejsce składowania odpadów przeznaczone jest do usuwania odpadów wygenerowanych jedynie przez tę odosobnioną osadę.

Nie później niż w dwa lata od daty ustanowionej w art. 18 ust. 1 Państwa Członkowskie powiadomią Komisję o wykazie wysp i odosobnionych osad nieobjętych dyrektywą. Komisja opublikuje wykaz wysp i osad odosobnionych.

5. Bez uszczerbku dla przepisów dyrektywy 75/442/EWG, Państwa Członkowskie mogą oświadczyć na własny użytek, że składowanie podziemne zdefiniowane w art. 2 lit. f) niniejszej dyrektywy może zostać zwolnione z przepisów art. 13 lit. d), pkt 2 z wyjątkiem tiret pierwszego, pkt 3–5 załącznika I i pkt 2, 3 i 5 załącznika III do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 4

Rodzaje składowisk odpadów

Każde składowisko odpadów zostaje zaklasyfikowane do jednego z następujących rodzajów:

- składowisko odpadów niebezpiecznych,
- składowisko odpadów innych niż niebezpieczne,
- składowisko odpadów obojętnych.

Artykuł 5

Odpady i obróbka niedozwolone na składowiskach odpadów

1. Państwa Członkowskie ustanawiają strategię krajową dotyczącą zmniejszenia ilości odpadów ulegających biodegradacji, które trafiają na składowiska nie później niż dwa lata po dacie ustanowionej w art. 18 ust. 1, i powiadamiają Komisję o tej strategii. Strategia taka powinna obejmować środki mające na celu osiągnięcie celów wymienionych w ust. 2, w szczególności poprzez recykling, kompostowanie, produkcję biogazu i odzyskiwanie materiałów/energii. W ciągu 30 miesięcy od daty

ustanowionej w art. 18 ust. 1 Komisja przekazuje Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie przedstawiające zebrane strategie krajowe.

2. Strategia ta zapewnia, co następuje:

- a) nie później niż pięć lat po dacie ustanowionej w art. 18 ust. 1 odpady komunalne ulegające biodegradacji przeznaczone na składowiska muszą zostać zredukowane do 75 % całkowitej ilości (według wagi) odpadów komunalnych ulegających biodegradacji wytworzonych w 1995 r. lub w ostatnim roku przed 1995, dla którego dostępne są standardowe dane Eurostat;
- b) nie później niż w osiem lat po dacie ustanowionej w art. 18 ust. 1 komunalne odpady ulegające biodegradacji przeznaczone na składowiska muszą zostać zredukowane do 50 % całkowitej ilości (według wagi) komunalnych odpadów ulegających biodegradacji wytworzonych w 1995 r. lub w ostatnim roku przed 1995, dla którego dostępne są standardowe dane Eurostat;
- c) nie później niż 15 lat po dacie ustanowionej w art. 18 ust. 1 komunalne odpady ulegające biodegradacji przeznaczone na składowiska muszą zostać zredukowane do 35 % całkowitej ilości (według wagi) komunalnych odpadów ulegających biodegradacji wytworzonych w 1995 r. lub w ostatnim roku przed 1995 r., dla którego dostępne są standardowe dane Eurostat.

Dwa lata przed datą określoną w lit. c), w celu zapewnienia wysokiego poziomu ochrony środowiska naturalnego, Rada ponownie rozpatruje powyższy cel na podstawie sprawozdania Komisji na temat praktycznego doświadczenia zdobytego przez Państwa Członkowskie w związku z osiągnięciem celów ustanowionych w lit. a) i b) oraz, stosownie, w świetle wniosku o potwierdzenie lub zmianę tego celu.

Państwa Członkowskie, które w 1995 r. lub w ostatnim roku przed 1995 r., dla których dostępne są standardowe dane Eurostat, umieściły więcej niż 80 % swych odpadów komunalnych na składowisku, mogą przesunąć osiągnięcie celów wymienionych w lit. a), b) lub c) o okres nie dłuższy niż cztery lata. Państwa Członkowskie, które zamierzają wykorzystać ten przepis, powiadamiają z wyprzedzeniem Komisję o swej decyzji. Komisja informuje inne Państwa Członkowskie oraz Parlament Europejski o tych decyzjach.

Wprowadzenie w życie przepisów określonych w akapicie poprzednim nie może pod żadnym warunkiem prowadzić do osiągnięcia celu określonego w lit. c) w terminie późniejszym niż w cztery lata po terminie określonym w lit. c).

3. Państwa Członkowskie podejmują środki, aby następujące rodzaje odpadów nie zostały przyjęte na składowisko:

- a) odpady płynne;
- b) odpady, które w warunkach panujących na składowisku mogą stać się wybuchowe, zagrożone korozją lub utlenianiem, wysoce łatwo palne lub palne, zgodnie z załącznikiem III do dyrektywy 91/689/EWG;

- c) odpady szpitalne oraz inne odpady kliniczne z jednostek medycznych lub weterynaryjnych, które mają charakter zakaźny zgodnie z definicją (właściwość H9 w załączniku III) w dyrektywie 91/689/EWG oraz odpady zaliczane do kategorii 14 (załącznik I.A) tej dyrektywy;
- d) całe zużyte opony w dwa lata po terminie ustanowionym w art. 18 ust. 1, z wyłączeniem opon wykorzystywanych jako materiał inżynierski, oraz pocięte zużyte opony w pięć lat po terminie ustanowionym w art. 18 ust. 1 (z wyłączeniem w obu przypadkach opon rowerowych oraz opon o średnicy zewnętrznej większej niż 1 400 mm);
- e) każdy inny rodzaj odpadów, które nie spełniają kryteriów przyjęcia określonych zgodnie z załącznikiem II.
4. Rozpuszczanie mieszanki odpadów jedynie w celu spełnienia kryteriów przyjęcia dotyczących odpadów jest zabronione.

Artykuł 6

Odpady przyjmowane na różnych rodzajach składowisk

Państwa Członkowskie podejmą środki, aby zapewnić, że:

- a) składowane są jedynie odpady, które zostały poddane obróbce. Przepisy te nie muszą znaleźć zastosowania do odpadów obojętnych w przypadku, których obróbka nie jest technicznie możliwa, ani też do innych rodzajów odpadów, których obróbka nie powoduje lepszego wypełnienia przepisów niniejszej dyrektywy, określonych w art. 1, w zakresie redukcji ilości odpadów lub zagrożenia ludzkiego zdrowia lub środowiska;
- b) jedynie odpady niebezpieczne, które spełniają warunki wymienione zgodnie z załącznikiem II, przeznaczone są na składowisko odpadów niebezpiecznych;
- c) składowisko odpadów innych niż odpady niebezpieczne może być wykorzystane do składowania:
- i) odpadów komunalnych;
 - ii) odpadów innych niż odpady niebezpieczne, pochodzących z każdego innego źródła i spełniających kryteria przyjęcia odpadów na składowisko odpadów innych niż odpady niebezpieczne, wymienionych zgodnie z załącznikiem II;
 - iii) stałych, niewchodzących w reakcje odpadów niebezpiecznych (np. zestalonych, zeszlonych), których skłonność do wymywania jest podobna do tej, jaką charakteryzują się odpady inne niż odpady niebezpieczne, określone w pkt ii), i które spełniają odpowiednie kryteria przyjęcia, wymienione zgodnie z załącznikiem II. Odpady niebezpieczne nie są składowane w miejscach przeznaczonych dla odpadów innych niż odpady niebezpieczne, ulegających biodegradacji,
- d) składowiska odpadów obojętnych przeznaczone są wyłącznie na odpady obojętne.

Artykuł 7

Wniosek o udzielenie zezwolenia

Państwa Członkowskie podejmują środki, aby wniosek o udzielenie zezwolenia na utworzenie składowiska odpadów obowiązkowo zawierał przynajmniej dane szczegółowe dotyczące następujących kwestii:

- a) tożsamości wnioskodawcy oraz podmiotu zajmującego się składowiskiem, gdy są to różne podmioty;
- b) opisu typów i całkowitej ilości odpadów przeznaczonych do składowania;
- c) proponowanej pojemności składowiska;
- d) opisu miejsca wraz z opisem hydrogeologicznym i geologicznym;
- e) proponowanych metod zapobiegania i ograniczania zanieczyszczenia;
- f) proponowanego planu działania, nadzoru i kontroli;
- g) proponowanego planu procedur zamknięcia i poeksploatacyjnego nadzoru;
- h) jeśli zgodnie z dyrektywą Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny wpływu wywieranego przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko ⁽¹⁾ wymagana jest ocena wpływu, informacji dostarczonej przez wykonawcę, zgodnie z art. 5 niniejszej dyrektywy;
- i) zabezpieczenia finansowego ze strony wnioskodawcy lub innego równoważnego zabezpieczenia, zgodnie z wymaganiami art. 8 lit. a) pkt iv) niniejszej dyrektywy.

Po uzyskaniu zezwolenia informację o tym fakcie udostępnia się właściwym władzom statystycznym krajowym i wspólnotowym, jeśli poproszą one o te informacje do celów statystycznych.

Artykuł 8

Warunki udzielenia zezwolenia

Państwa Członkowskie podejmują środki, aby:

- a) właściwe władze nie wydawały zezwolenia na utworzenie składowiska, jeżeli nie posiadają pewności w następujących sprawach:
 - i) bez uszczerbku dla art. 3 ust. 4 i 5, projekt dotyczący składowiska spełnia wszystkie wymagania niniejszej dyrektywy z uwzględnieniem załączników;

⁽¹⁾ Dz.U. L 175 z 5.7.1985, str. 40. Dyrektywa zmieniona dyrektywą 97/11/WE (Dz.U. L 73 z 14.3.1997, str. 5).

- ii) zarządzanie składowiskiem odpadów znajduje się w rękach osoby fizycznej, która posiada formalne kompetencje do prowadzenia składowiska; zapewniono profesjonalny i techniczny rozwój oraz kształcenie podmiotów zajmujących się składowiskiem i personelu;
 - iii) składowisko odpadów jest obsługiwane w taki sposób, że podjęto konieczne środki zapobiegające wypadkom i ograniczające ich konsekwencje;
 - iv) odpowiednie zabezpieczenia w formie zabezpieczenia finansowego lub jego odpowiednika na podstawie procedur, o których zadecydują Państwa Członkowskie, zostały lub zostaną przez wnioskodawcę złożone przed rozpoczęciem operacji składowania w celu zapewnienia, że warunki (włącznie z przepisami dotyczącymi okresu poeksploatacyjnego nadzoru), wynikające z zezwolenia wydanego zgodnie z przepisami niniejszej dyrektywy, zostaną wypełnione oraz że procedura zamknięcia, wymagana przez art. 13, jest przestrzegana. Zabezpieczenie to lub jego odpowiednik obowiązują tak długo, jak wymagają tego działania utrzymania i poeksploatacyjnego nadzoru nad składowiskiem, zgodnie z art. 13 lit. d). Państwa Członkowskie mogą oświadczyć na swój własny użytek, że punkt ten nie odnosi się do składowisk odpadów obojętnych;
- b) projekt dotyczący składowiska odpadów jest zgodny z odpowiednim planem zarządzania odpadami lub planami określonymi w art. 7 dyrektywy 75/442/EWG;
 - c) przed rozpoczęciem działań składowania właściwe władze przeprowadzają kontrolę składowiska w celu upewnienia się, że jest ono zgodne z odpowiednimi warunkami zezwolenia. Nie mniejsza to w żaden sposób odpowiedzialności podmiotu zajmującego się składowiskiem, zgodnie z warunkami zezwolenia.

Artykuł 9

Treść zezwolenia

Określając i uzupełniając przepisy określone w art. 9 dyrektywy 75/442/EWG i art. 9 dyrektywy 96/61/WE, zezwolenie dotyczące składowiska odpadów zawiera przynajmniej następujące informacje:

- a) rodzaj składowiska odpadów;
- b) wykaz określonych typów odpadów oraz całkowitą ilość odpadów, które mogą być umieszczone na składowisku;
- c) wymagania dotyczące przygotowania składowiska, operacji składowania oraz procedur nadzoru i kontroli z uwzględnieniem planów awaryjnych (załącznik III pkt 4.B) oraz tymczasowych wymagań dotyczących operacji zamknięcia i poeksploatacyjnego nadzoru;
- d) obowiązek wnioskodawcy dotyczący składania właściwym władzom przynajmniej raz w roku sprawozdania w sprawie rodzajów i ilości składowanych odpadów oraz wyników programu nadzoru, zgodnie z wymaganiami art. 12 i 13 i załącznika III.

Artykuł 10

Koszt składowania odpadów

Państwa Członkowskie podejmują środki mające na celu zapewnienie, że wszystkie koszty związane z ustanowieniem i działalnością składowiska odpadów, o ile to możliwe, wraz z kosztem zabezpieczenia finansowego lub jego odpowiednika określonego w art. 8 lit. a) pkt iv) oraz szacunkowe koszty zamknięcia i poeksploatacyjnego nadzoru nad składowiskiem przez okres co najmniej 30 lat, zostały uwzględnione w cenie, którą będzie pobierał podmiot zajmujący się składowiskiem za składowanie w tym miejscu jakichkolwiek odpadów. Z zastrzeżeniem wymagań dyrektywy Rady 90/313/EWG z dnia 7 czerwca 1990 r. w sprawie swobody dostępu do informacji o środowisku ⁽¹⁾, Państwa Członkowskie zapewniają przejrzystość w zbieraniu i wykorzystywaniu wszelkich informacji dotyczących kosztów.

Artykuł 11

Procedury przyjmowania odpadów

1. Państwa Członkowskie podejmują środki, aby przed przyjęciem odpadów na składowisko:
 - a) pod warunkiem że rodzaj odpadów pozostaje bez zmian przed albo w czasie dostawy lub w czasie pierwszej dostawy z serii, właściciel lub podmiot zajmujący się składowiskiem jest w stanie wykazać poprzez odpowiednią dokumentację, że odpady takie mogą zostać przyjęte na składowisko zgodnie z warunkami określonymi w zezwoleniu oraz że spełniają one kryteria przyjęcia określone w załączniku II;
 - b) następujące procedury przyjęcia są przestrzegane przez podmiot zajmujący się składowiskiem:
 - kontrola dokumentacji odpadów, włącznie z dokumentami wymaganymi przez art. 5 ust. 3 dyrektywy 91/689/EWG oraz, jeśli mają one zastosowanie, dokumentami wymaganymi przez rozporządzenie Rady (EWG) nr 259/93 z dnia 1 lutego 1993 r. w sprawie nadzoru i kontroli przesyłania odpadów w obrębie, do Wspólnoty Europejskiej oraz poza jej obszar ⁽²⁾;
 - kontrola wzrokowa odpadów przy wejściu i w miejscu składowania oraz, jeśli jest to właściwe, sprawdzenie zgodności z opisem zamieszczonym w dokumentacji przedstawionej przez posiadacza. Jeżeli zachodzi konieczność pobrania próbek w celu wprowadzenia w życie pkt 3 poziom 3 załącznika II, wyniki analiz zostają zachowane, a pobieranie próbek przeprowadza się zgodnie z pkt 5 załącznika II. próbki przechowywane są przez co najmniej jeden miesiąc;
 - prowadzenie rejestru ilości i właściwości składowanych odpadów z zaznaczeniem pochodzenia, daty dostarczenia, tożsamości producenta lub dokonującego wywozu odpadów w przypadku odpadów komunalnych oraz, w

⁽¹⁾ Dz.U. L 158 z 23.6.1990, str. 56.

⁽²⁾ Dz.U. L 30 z 6.2.1993, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 120/97 (Dz.U. L 22 z 24.1.1997, str. 14).

przypadku odpadów niebezpiecznych, dokładnej lokalizacji na składowisku. Informacje te udostępnia się właściwym krajowym lub wspólnotowym organom statystycznym do celów statystycznych;

- c) podmiot zajmujący się składowiskiem odpadów każdorazowo wystawia pisemne pokwitowanie odbioru każdej wysyłki przyjeźnej na składowisko;
- d) bez uszczerbku dla przepisów rozporządzenia (EWG) nr 259/93, jeżeli odpady nie zostaną przyjęte na składowisko, podmiot zajmujący się składowiskiem bezzwłocznie zawiadamia o tym fakcie właściwe władze.

2. W przypadku składowisk odpadów, które zostały zwolnione z przepisów niniejszej dyrektywy na mocy art. 3 ust. 4 i 5, Państwa Członkowskie podejmują odpowiednie środki, aby zapewnić:

- regularne kontrole wzrokowe odpadów w miejscu składowania w celu upewnienia się, że na składowisko przyjmowane są jedynie odpady z wyspy lub odosobnionej osady; oraz
- prowadzenie rejestru ilości odpadów znajdujących się na składowisku.

Państwa Członkowskie zapewniają, że informacje dotyczące ilości oraz, o ile to możliwe, rodzaju odpadów przeznaczonych na takie zwolnione składowisko, stanowią część regularnego sprawozdania przedstawianego Komisji w związku z wykonaniem dyrektywy.

Artykuł 12

Procedury kontroli i nadzoru w fazie eksploatacyjnej

Państwa Członkowskie podejmują środki, aby procedury kontroli i nadzoru spełniały co najmniej następujące warunki:

- a) podmiot zajmujący się składowiskiem odpadów przeprowadza w fazie eksploatacyjnej program kontroli i nadzoru, zgodnie z załącznikiem III;
- b) podmiot zajmujący się składowiskiem zawiadamia właściwe władze o wszystkich znaczących negatywnych skutkach dla środowiska, ujawnionych w czasie procedur kontroli i nadzoru, oraz działa zgodnie z decyzją tych władz w sprawie rodzaju i granic czasowych środków korygujących, które należy przedsięwziąć. Środki takie podejmuje się na koszt podmiotu zajmującego się składowiskiem.

W celu potwierdzenia zgodności z warunkami uzyskania zezwolenia oraz zwiększania wiedzy na temat odpadów na składowiskach z częstotliwością ustaloną przez właściwe władze, nie rzadziej jednak niż raz w roku, podmiot zajmujący się składowiskiem przedstawia na podstawie zebranych danych sprawozdanie dotyczące kompletu wyników nadzoru;

- c) kontrola jakości operacji analitycznych procedur kontroli i nadzoru i/lub analiz określonych w art. 11 ust. 1 lit. b) przeprowadzana jest przez właściwe laboratoria.

Artykuł 13

Procedury zamknięcia i poeksploatacyjnego nadzoru

Państwa Członkowskie podejmują środki, aby, gdzie stosowne, zgodnie z zezwoleniem:

- a) składowisko odpadów lub jego część rozpoczynał procedurę zamknięcia:
 - i) gdy spełniono odpowiednie warunki określone w zezwoleniu; lub
 - ii) zgodnie z zezwoleniem właściwych władz, na prośbę podmiotu zajmującego się składowiskiem; lub
 - iii) zgodnie z uzasadnioną decyzją właściwych władz;
- b) składowisko odpadów lub jego część może być uznane za całkowicie zamknięte po tym, jak właściwe władze przeprowadzą ostateczną kontrolę składowiska, ocenią wszystkie sprawozdania złożone przez podmiot zajmujący się składowiskiem oraz zgłoszą podmiotowi zajmującemu się składowiskiem zgodę na zamknięcie. W żaden sposób nie ogranicza to odpowiedzialności podmiotu zajmującego się składowiskiem, zgodnie z warunkami zezwolenia;
- c) gdy składowisko zostanie ostatecznie zamknięte, podmiot zajmujący się składowiskiem odpowiedzialny jest za jego utrzymanie, nadzór i kontrolę w fazie późniejszej ochrony przez okres tak długi, jak wymaga się tego decyzją właściwych władz, biorąc pod uwagę okres, w którym składowisko może stanowić zagrożenie.

Podmiot zajmujący się składowiskiem zawiadamia właściwe władze o wszelkich negatywnych skutkach dla środowiska ujawnionych w wyniku procedury kontrolnej oraz działa zgodnie z decyzją właściwych władz w sprawie rodzaju i ram czasowych środków korygujących, które należy przedsięwziąć;

- d) tak długo, jak właściwe władze uznają, że składowisko odpadów może stanowić zagrożenie dla środowiska i bez uszczerbku dla ustawodawstwa wspólnotowego lub krajowego dotyczącego odpowiedzialności prawnej przechowującego odpady, podmiot zajmujący się składowiskiem odpadów jest odpowiedzialny za nadzór i analizę gazów składowiskowych oraz odcieku ze składowiska, a także wymagań dotyczących wód gruntowych w okolicy składowiska, zgodnie z załącznikiem III.

Artykuł 14

Istniejące składowiska odpadów

Państwa Członkowskie podejmują środki, aby składowiska odpadów, które posiadają zezwolenia lub które już działają w czasie transpozycji niniejszej dyrektywy, nie mogły kontynuować działań, jeżeli nie zostaną podjęte tak szybko, jak to możliwe, lecz nie

później niż w ciągu ośmiu lat od daty ustanowionej w art. 18 ust. 1, środki wymienione poniżej:

- a) w ciągu jednego roku od daty ustanowionej w art. 18 ust. 1 podmiot zajmujący się składowiskiem przygotowuje i przedstawia właściwym władzom w celu zatwierdzenia plan zagospodarowania składowiska, włącznie z elementami wymienionymi w art. 8, oraz wszelkie środki korygujące, które zdaniem podmiotu zajmującego się składowiskiem będą potrzebne do spełnienia wymagań niniejszej dyrektywy, z wyjątkiem wymagań określonych w pkt 1 załącznika I;
- b) po przedstawieniu planu zagospodarowania właściwe władze podejmują ostateczną decyzję w sprawie dalszego działania składowiska odpadów na podstawie wymienionego planu zagospodarowania oraz niniejszej dyrektywy. Państwa Członkowskie podejmują niezbędne środki mające na celu, zgodnie z art. 7 lit. g) i art. 13, zamknięcie jak najszybciej składowisk, które nie uzyskały, zgodnie z art. 8, zezwolenia na kontynuację działania;
- c) na podstawie zatwierdzonego planu zagospodarowania składowiska odpadów właściwe władze zatwierdzają niezbędne prace i wyznaczają okres przejściowy na zakończenie realizacji planu. Każde istniejące składowisko odpadów spełnia wymagania niniejszej dyrektywy, z wyjątkiem wymagań wymienionych w załączniku I, pkt 1, w ciągu ośmiu lat od daty ustanowionej w art. 18 ust. 1;
- d) i) w ciągu jednego roku od daty ustanowionej w art. 18 ust. 1, art. 4, 5 i 11 i załącznik II stosuje się do składowisk odpadów niebezpiecznych;
- ii) w ciągu trzech lat od daty ustanowionej w art. 18 ust. 1, art. 6 stosuje się do składowisk odpadów niebezpiecznych.

Artykuł 15

Obowiązek składania sprawozdania

Co trzy lata Państwa Członkowskie wysyłają do Komisji sprawozdanie w sprawie wykonania niniejszej dyrektywy, zwracając szczególną uwagę na krajowe strategie, które mają zostać ustanowione zgodnie z art. 5. Sprawozdanie sporządza się na podstawie kwestionariusza lub zarysu sporządzonego przez Komisję zgodnie z procedurą określoną w art. 6 dyrektywy 91/692/EWG⁽¹⁾. Kwestionariusz lub zarys zostanie wysłany do Państw Członkowskich na sześć miesięcy przed okresem objętym sprawozdaniem. Sprawozdanie dla Komisji zostaje sporządzone w ciągu dziewięciu miesięcy od końca trzyletniego okresu, do którego się odnosi.

Komisja publikuje sprawozdanie wspólnotowe w sprawie wykonania niniejszej dyrektywy w okresie dziewięciu miesięcy od otrzymania sprawozdań od Państw Członkowskich.

⁽¹⁾ Dz.U. L 377 z 31.12.1991, str. 48.

Artykuł 16

Komitet

Wszelkie zmiany niezbędne do dostosowania załączników do niniejszej dyrektywy do postępu naukowego i technicznego oraz wszelkie wnioski dotyczące standaryzacji kontroli, pobierania próbek i metod analizy w związku ze składowaniem odpadów wnoszone są przez Komisję, wspieraną przez Komitet ustanowiony na podstawie art. 18 dyrektywy 75/442/EWG oraz zgodnie z procedurą określoną w art. 17 niniejszej dyrektywy. Wszelkie zmiany do załączników wnoszone są zgodnie z zasadami ustanowionymi w niniejszej dyrektywie, wyrażonymi w załącznikach. W tym celu w odniesieniu do załącznika II Komitet przestrzega następujących zasad: biorąc pod uwagę ogólne zasady, ogólne procedury testowania i kryteria przyjęcia ustalone w załączniku II, zostaną ustalone określone kryteria i/lub metody testowania oraz wynikające z nich wartości dopuszczalne dla każdego rodzaju składowiska odpadów, jeżeli zachodzi taka konieczność, wraz ze specjalnymi typami składowisk w obrębie każdego rodzaju włącznie ze składowaniem podziemnym. Wnioski o standaryzację metod kontroli, pobierania próbek i analizy w związku z załącznikami do niniejszej dyrektywy zostają przyjęte przez Komisję, wspieraną przez Komitet, w ciągu dwóch lat po wejściu w życie niniejszej dyrektywy.

Komisja, wspierana przez Komitet, przyjmuje przepisy dotyczące harmonizacji i regularnego przekazywania danych statystycznych określonych w art. 5, 7 i 11 niniejszej dyrektywy w ciągu dwóch lat po wejściu w życie niniejszej dyrektywy oraz dotyczące zmian tych przepisów, gdy zaistnieje taka konieczność.

Artykuł 17

Procedura Komitetu

Komisja jest wspomagana przez Komitet składający się z przedstawicieli Państw Członkowskich, po przewodnictwem przedstawiciela Komisji.

Przedstawiciel Komisji przedkłada Komitetowi projekt środków, które należy podjąć. Komitet wydaje opinię o tym projekcie w terminie, który może zostać wyznaczony przez przewodniczącego stosownie do pilności sprawy. Opinię wydaje się większością ustanowioną w art. 148 ust. 2 Traktatu w przypadku decyzji, które Rada jest zobowiązana podjąć na wniosek Komisji. Głosy przedstawicieli Państw Członkowskich w Komitecie są ważne w sposób określony w tym artykule. Przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniu.

Komisja przyjmuje przewidziane środki, jeżeli są one zgodne z opinią Komitetu.

Jeśli przewidziane środki nie są zgodne z opinią Komitetu, lub w przypadku braku opinii, Komisja bezzwłocznie przedstawia Radzie wnioski w sprawie środków, jakie powinny zostać podjęte. Rada podejmuje decyzję kwalifikowaną większością głosów.

Jeżeli po upływie trzech miesięcy od daty przedstawienia Radzie Rada nie podejmie decyzji, zaproponowane środki zostaną przyjęte przez Komisję.

Artykuł 18

Transpozycja

1. Państwa Członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy nie później niż w ciągu dwóch lat po jej wejściu w życie i niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję.

Przepisy przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinach objętych niniejszą dyrektywą.

Artykuł 19

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 20

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 26 kwietnia 1999 r.

W imieniu Rady

J. FISCHER

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

OGÓLNE WYMAGANIA DLA WSZYSTKICH RODZAJÓW SKŁADOWISK ODPADÓW

1. Lokalizacja

1.1. Lokalizacja składowiska odpadów musi uwzględniać wymagania odnoszące się do:

- a) odległości granicy składowiska od obszarów mieszkalnych i rekreacyjnych, dróg wodnych, zbiorników wodnych oraz innych obszarów rolniczych lub miejskich;
- b) istnienia w okolicy wód gruntowych, wód przybrzeżnych lub stref ochronnych;
- c) warunków geologicznych i hydrogeologicznych w okolicy;
- d) ryzyka zalania, osiadania gleby, osuwania lub lawiny na danym terenie;
- e) ochrony przyrody lub dziedzictwa kulturalnego w okolicy.

1.2. Utworzenie składowiska odpadów jest możliwe tylko w przypadku, gdy właściwości danego terenu odnoszące się do powyższych wymagań lub środków korygujących, które mają zostać podjęte, wskazują, że nie stanowi ono poważnego zagrożenia dla środowiska.

2. Kontrola wód i zarządzanie odciekami ze składowiska odpadów

W odniesieniu do właściwości składowiska i warunków meteorologicznych podejmuje się właściwe środki w celu:

- dokonywania kontroli wody z opadów na terenie składowiska odpadów,
- zapobiegania dostępowi wód powierzchniowych i/lub wód gruntowych do składowanych odpadów,
- zbierania zanieczyszczonej wody i ocieku ze składowiska. Jeżeli ocena oparta na rozważeniu lokalizacji składowiska oraz odpadów, które mają być przyjęte, wykazuje, że składowisko nie stanowi potencjalnego zagrożenia dla środowiska, właściwe władze mogą zdecydować, że przepisu tego się nie stosuje,
- dokonywania obróbki zanieczyszczonej wody i ocieku, zebranych ze składowiska odpadów, aż do uzyskania standardu wymaganego do ich zrzutowania.

Powyższe przepisy nie muszą być stosowane do składowisk odpadów obojętnych.

3. Ochrona gleby i wody

3.1. Składowisko odpadów musi być zlokalizowane i zaprojektowane w sposób, który zapewnia spełnienie warunków niezbędnych do zapobiegania zanieczyszczeniu gleby, wód gruntowych lub powierzchniowych i zapewnienia efektywnego zbierania ocieku ze składowiska, gdy jest to wymagane zgodnie z sekcją 2. Ochrona gleby, wód gruntowych i powierzchniowych ma być osiągnięta poprzez połączenie bariery geologicznej i materiału wyściełającego dno składowiska w trakcie działania/etapu aktywnego oraz poprzez połączenie bariery geologicznej i materiału wyściełającego powierzchnię składowiska podczas etapu pasywnego/po zamknięciu.

3.2. Bariera geologiczna zależy od warunków geologicznych i hydrogeologicznych pod powierzchnią i w okolicy składowiska odpadów i zapewnia wystarczającą zdolność osłabiającą, tak aby zapobiec potencjalnemu ryzyku dla gleby i wód gruntowych.

Podłoże i obrzeża składowiska odpadów składają się z warstwy mineralnej, która spełnia wymogi przepuszczalności i miąższości, co w przypadku ochrony gleby, wód gruntowych i powierzchniowych daje efekt łączny równy przynajmniej efektowi następujących wymagań:

- składowisko odpadów niebezpiecznych dla środowiska: $K \leq 1,0 \times 10^{-9}$ m/s; miąższość ≥ 5 m,
- składowisko odpadów niestanowiących zagrożenia dla środowiska: $K \leq 1,0 \times 10^{-9}$ m/s; miąższość ≥ 1 m,
- składowisko odpadów obojętnych: $K \leq 1,0 \times 10^{-7}$ m/s; miąższość ≥ 1 m,

m/s: metry na sekundę.

Jeśli bariera geologiczna nie spełnia w sposób naturalny powyższych warunków, może zostać uzupełniona sztucznie i wzmocniona innymi sposobami, które zapewniają równoważną ochronę. Sztucznie stworzona bariera geologiczna nie powinna być cieńsza niż 0,5 metra.

- 3.3. W celu zapewnienia, że gromadzenie się odcieku w podłożu składowiska odpadów jest ograniczone do minimum, oprócz opisanej powyżej bariery geologicznej musi zostać uwzględniony system gromadzenia odcieku i uszczelniania, zgodnie z następującymi zasadami:

Zbieranie odcieku i uszczelnianie dna

Rodzaj składowiska	Inne niż niebezpieczne	Niebezpieczne
Sztuczny materiał wyścielający dno składowiska	wymagany	wymagany
Warstwa drenażowa $\geq 0,5$ m	wymagana	wymagana

Państwa Członkowskie mogą ustanowić ogólne lub szczególne wymagania dotyczące składowisk dla odpadów obojętnych i właściwości powyższych środków technicznych.

Jeżeli właściwe władze po rozważeniu potencjalnego zagrożenia dla środowiska stwierdzają, że konieczne jest zapobieganie utworzeniu się odcieku ze składowiska odpadów, mogą zalecić uszczelnianie materiałem wyścielającym powierzchnię składowiska. Zalecenia dotyczące takiego uszczelniania są następujące:

Rodzaj składowiska	Inne niż niebezpieczne	Niebezpieczne
Gazowa warstwa drenażowa	wymagana	niewymagana
Sztuczny materiał wyścielający dno składowiska	niewymagany	wymagany
Nieprzepuszczalna warstwa mineralna	wymagana	wymagana
Warstwa drenażowa $> 0,5$ m	wymagana	wymagana
Pokrycie górną warstwą gleby > 1 m	wymagane	wymagane

- 3.4. Jeżeli na podstawie oceny ryzyka dla środowiska, w szczególności uwzględniając dyrektywę 80/68/EWG⁽¹⁾, właściwe władze, zgodnie z sekcją 2 („Kontrola wód i zarządzanie odciekami ze składowiska odpadów”) zdecydowały, że zbieranie i obróbka odcieku nie są konieczne, lub ustalono, że składowisko nie stanowi potencjalnego zagrożenia dla gleby, wód gruntowych lub powierzchniowych, wymagania ppkt 3.2 i 3.3 powyżej mogą zostać odpowiednio zredukowane. W przypadku składowisk odpadów obojętnych wymagania te mogą zostać dostosowane w ustawodawstwie krajowym.
- 3.5. Metoda zastosowana do ustalenia wskaźnika przepuszczalności dla składowisk na polu i dla całości obszaru składowiska ma zostać opracowana i zatwierdzona przez Komitet powołany na mocy art. 17 niniejszej dyrektywy.

4. Kontrola gazu

- 4.1. Podejmuje się właściwe środki w celu kontroli nagromadzenia i przemieszczania się gazu składowiskowego (załącznik III).
- 4.2. Gaz składowiskowy ze wszystkich składowisk przyjmujących odpady ulegające biodegradacji jest gromadzony oraz musi zostać poddany obróbce i wykorzystany. Jeżeli zebrany gaz nie może być użyty do produkcji energii, musi on zostać spalony.
- 4.3. Zbieranie, obróbkę i wykorzystanie gazu składowiskowego, zgodnie z ppkt 4.2, przeprowadza się w sposób minimalizujący zniszczenie lub pogorszenie stanu środowiska i ryzyko dla ludzkiego zdrowia.

(¹) Dz.U. L 20 z 26.1.1980, str. 43. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 91/692/EWG (Dz.U. L 377 z 31.12.1991, str. 48).

5. Uciążliwości i zagrożenia

Podejmuje się środki mające na celu zmniejszenie uciążliwości i zagrożeń związanych ze składowiskiem odpadów poprzez:

- emisję zapachów i pyłu,
- materiały przenoszone przez wiatr,
- hałas i ruch drogowy,
- ptaki, owady i insekty,
- tworzenie się aerozoli,
- ogień.

Składowisko odpadów jest wyposażone w taki sposób, że kurz pochodzący ze składowiska nie przenosi się na drogi publiczne oraz tereny otaczające.

6. Stabilność

Umieszczanie odpadów na składowisku odbywa się w taki sposób, aby zapewnić stabilność masy odpadów oraz struktur z nią związanych, w szczególności w zakresie unikania osunięć. Gdy tworzy się sztuczną barierę, należy upewnić się, że podłoże geologiczne, uwzględniając morfologię składowiska odpadów, jest wystarczająco trwałe, aby zapobiec jego osiadaniu, co może uszkodzić barierę.

7. Bariery

Składowisko odpadów zabezpiecza się w celu zapobieżenia wolnemu dostępowi do składowiska. Bramy są zamknięte poza godzinami otwarcia. System kontroli i dostęp do każdego składowiska powinien zawierać program środków mających na celu wykrycie i zapobieganie nielegalnemu składowaniu na składowisku.

ZAŁĄCZNIK II

KRYTERIA I PROCEDURY PRZYJĘCIA ODPADÓW

1. Wstęp

Niniejszy Załącznik opisuje:

- zasady ogólne przyjmowania odpadów na różne rodzaje składowisk. Przyszła procedura klasyfikacji odpadów powinna być oparta na tych zasadach,
- wytyczne, przedstawiające wstępne procedury przyjmowania odpadów, których należy przestrzegać do momentu opracowania jednolitej procedury klasyfikacji i przyjmowania. Procedura ta, wraz z odpowiednimi procedurami pobierania próbek, zostanie opracowana przez Komitet techniczny określony w art. 16 niniejszej dyrektywy. Komitet techniczny opracowuje kryteria, które muszą zostać spełnione w przypadku niektórych odpadów niebezpiecznych w celu przyjęcia ich na składowiska dla odpadów innych niż niebezpieczne. Kryteria te powinny w szczególności uwzględniać krótko-, średnio- i długoterminowe zachowanie odpadów w zakresie zdolności do tworzenia przez nie odcieku. Kryteria te zostaną opracowane w ciągu dwóch lat od wejścia w życie niniejszej dyrektywy. Komitet techniczny opracuje również kryteria, które muszą zostać spełnione, aby odpady zostały przyjęte na składowisko podziemne. Kryteria te muszą uwzględniać w szczególności fakt, że odpady nie wchodzi w reakcje chemiczne ze sobą nawzajem ani ze skałą podłoża.

Z wyjątkiem wniosków o standaryzację procedur kontroli, pobierania próbek i analizy zgodnie z załącznikami do niniejszej dyrektywy, które zostają przyjęte w ciągu dwóch lat od wejścia w życie niniejszej dyrektywy, komitet techniczny zakończy prace w tym zakresie w ciągu trzech lat od wejścia w życie niniejszej dyrektywy, a prace te muszą być prowadzone z uwzględnieniem celów ustanowionych w art. 1 niniejszej dyrektywy.

2. Zasady ogólne

Skład, zdolność do tworzenia odcieku, długoterminowe zachowanie i ogólne właściwości odpadów przeznaczonych do składowania muszą być znane możliwie najdokładniej. Przyjęcie odpadów na składowisko może być oparte na wykazie przyjmowanych lub odrzucanych odpadów, zdefiniowanych pod względem ich charakteru i pochodzenia oraz metodach analizy odpadów i wartościach dopuszczalnych dla właściwości odpadów, które mają zostać przyjęte. Opisane w niniejszej dyrektywie przyszłe procedury przyjmowania odpadów, na tyle, na ile to możliwe, oparte są na ujednoczonych metodach analizy odpadów oraz wartościach dopuszczalnych dla właściwości odpadów, które mają zostać przyjęte.

Przed zdefiniowaniem metod analizy i wartości dopuszczalnych Państwa Członkowskie powinny sporządzić przynajmniej krajowe wykazy odpadów, które mają być przyjmowane lub odrzucane na poszczególnych rodzajach składowisk, lub określić kryteria, które muszą być spełnione jako warunek wpisania na wykaz. W celu przyjęcia na określony rodzaj składowiska dany rodzaj odpadów musi znajdować się na wykazie krajowym lub spełniać kryteria podobne do tych, które stanowią warunek wpisania na wykaz. Wykazy te lub równoważne kryteria oraz metody analizy i wartości dopuszczalne wysyła się do Komisji w ciągu sześciu miesięcy od transpozycji niniejszej dyrektywy lub w każdym przypadku ich przyjęcia na poziomie krajowym.

Wykazy lub kryteria przyjęcia powinny być wykorzystane w celu ustalenia szczegółowych wykazów składowisk, m.in. wykazów dopuszczalnych odpadów określonych w zezwoleniu, zgodnie z art. 9 niniejszej dyrektywy.

Kryteria przyjęcia odpadów znajdujących się na wykazach odniesienia lub na danym rodzaju składowiska mogą opierać się na innych przepisach i/lub właściwościach odpadów.

Kryteria przyjęcia na określony rodzaj składowiska muszą wywodzić się z okoliczności związanych z:

- ochroną środowiska w otoczeniu (w szczególności wód gruntowych i powierzchniowych),
- ochroną systemów ochrony środowiska naturalnego (np. materiały wykładzinowe i systemy oczyszczania odcieku),
- ochroną pożądaných procesów stabilizacji odpadów na składowisku,
- ochroną przed zagrożeniami dla ludzkiego zdrowia.

Przykłady kryteriów opartych na właściwościach odpadów:

- wymagania dotyczące wiedzy na temat całkowitego składu,
- limity ilości materii organicznej w odpadach,

- wymagania lub ograniczenia dotyczące stopnia biodegradacji części składowych odpadów organicznych,
- ograniczenia ilości określonych, potencjalnie szkodliwych/niebezpiecznych części składowych (w odniesieniu do powyższych kryteriów ochrony),
- ograniczenia potencjalnej i oczekiwanej zdolności do tworzenia odcieku z określonych potencjalnie szkodliwych/niebezpiecznych elementów (w odniesieniu do powyższych kryteriów ochrony),
- właściwości ekotoksykologiczne odpadów i związanego z nimi odcieku.

Kryteria przyjęcia odpadów, oparte na ich właściwościach, ogólnie muszą być bardziej szczegółowe w przypadku składowisk odpadów obojętnych, mogą być mniej szczegółowe dla składowisk odpadów innych niż odpady niebezpieczne, a najmniej szczegółowe dla składowisk odpadów niebezpiecznych dla środowiska, w związku z wyższym poziomem ochrony środowiska w dwóch ostatnich przypadkach.

3. Ogólna procedura testowania i przyjmowania odpadów

Ogólna charakterystyka i testowanie odpadów muszą opierać się na następującej trzypoziomowej hierarchii:

Poziom 1: *Podstawowa charakterystyka.* Obejmuje ona dokładne określenie, zgodnie z ujednoliconymi metodami analizy i testowania zachowania, krótko- i długoterminowego zachowania się odpadów w zakresie ich zdolności do tworzenia odcieku i/lub charakterystycznych własności odpadów.

Poziom 2: *Kontrola zgodności.* Obejmuje ona okresową kontrolę za pomocą prostszych metod analizy i kontroli zachowania w celu ustalenia, czy odpady spełniają warunki zezwolenia i/lub określone kryteria odniesienia. Testy skupiają się na kluczowych zmiennych oraz na zachowaniu określonym przez podstawową charakterystykę.

Poziom 3: *Weryfikacja na składowisku.* Obejmuje ona szybkie metody sprawdzania mające na celu potwierdzenie, że dane odpady są tymi samymi odpadami, które zostały poddane kontroli zgodności. Może ona składać się jedynie z kontroli wzrokowej ładunku odpadów przed i po rozładowaniu na składowisku.

Szczególny rodzaj odpadów musi zostać standardowo opisany na poziomie 1 i spełniać właściwe kryteria w celu umieszczenia go na wykazie odniesienia. W celu pozostania na wykazie składowisk dany rodzaj odpadów musi w regularnych odstępach czasu (np. corocznie) zostać skontrolowany na poziomie 2 i spełnić określone kryteria. Każdy ładunek odpadów dostarczony do bram składowiska musi zostać poddany weryfikacji na poziomie 3.

Niektóre rodzaje odpadów mogą na stałe lub okresowo zostać zwolnione z kontroli na poziomie 1. Może to być spowodowane niewykonalnością kontroli, niedostępnością odpowiednich metod kontroli i kryteriów przyjęcia lub unieważniającymi przepisami.

4. Wytyczne dotyczące procedur wstępnego przyjmowania odpadów

Do chwili pełnego opracowania niniejszego załącznika obowiązkowe jest jedynie kontrolowanie na poziomie 3, poziomy 1 i 2 powinny być stosowane w możliwie wysokim stopniu. Aby odpady mogły zostać przyjęte na dany rodzaj składowiska na wstępnym etapie, muszą znajdować się na restrykcyjnym wykazie krajowym lub na wykazie składowisk danego rodzaju lub muszą spełniać kryteria podobne do tych, jakie wymagane są w celu wpisania na wykaz.

W celu ustalenia wstępnych kryteriów przyjęcia odpadów na trzy główne rodzaje składowisk lub odpowiednie wykazy wykorzystać można następujące ogólne wytyczne.

Składowiska odpadów obojętnych: na wykaz mogą zostać wpisane jedynie odpady obojętne określone w art. 2 lit. e).

Składowiska odpadów innych niż odpady niebezpieczne: do wykazu nie można wpisać rodzaju odpadów objętego dyrektywą 91/689/EWG.

Składowiska odpadów niebezpiecznych: wstępny wykaz składowisk odpadów niebezpiecznych obejmowałaby jedynie rodzaje odpadów objętych dyrektywą 91/689/EWG. Takie rodzaje odpadów nie powinny być jednak wpisane do wykazu bez wcześniejszej obróbki, jeżeli charakteryzują się ogólną zawartością lub zdolnością do tworzenia odcieku potencjalnie niebezpiecznych elementów, które są wystarczająco wysokie, aby stanowić krótkoterminowe ryzyko zawodowe lub środowiskowe lub przeszkodzić w wystarczającej stabilizacji odpadów w trakcie przewidywanego okresu istnienia składowiska.

5. Pobieranie próbek odpadów

Reprezentatywność próbek i technika ich pobierania może stanowić poważny problem z uwagi na różnorodny charakter wielu odpadów. Zostanie opracowana norma europejska pobierania próbek z odpadów. Do momentu przyjęcia jej przez Państwa Członkowskie, zgodnie z art. 17 niniejszej dyrektywy, mogą one stosować krajowe normy i procedury.

ZAŁĄCZNIK III

**PROCEDURY KONTROLI I MONITOROWANIA W FAZIE EKSPLOATACJI I NADZORU
POEKSPLOATACYJNEGO**

1. Wstęp

Celem niniejszego załącznika jest zapewnienie minimalnych procedur monitorowania, które mają zostać wprowadzone w celu sprawdzenia, czy:

- odpady zostały przyjęte na składowisko zgodnie z kryteriami ustalonymi dla rodzaju danego składowiska,
- procesy na składowisku przebiegają w wymagany sposób,
- systemy ochrony środowiska naturalnego funkcjonują w całkowicie zamierzony sposób,
- warunki zezwolenia dla składowiska są spełnione.

2. Dane meteorologiczne

Zgodnie z obowiązkiem składania sprawozdania (art. 15) Państwa Członkowskie powinny dostarczyć dane dotyczące metod zbierania danych meteorologicznych. Od Państw Członkowskich zależy, w jaki sposób dane zostaną zebrane (na miejscu, z krajowej sieci meteorologicznej itd.).

Jeżeli Państwa Członkowskie zdecydują, że bilans wodny stanowi skuteczne narzędzie pozwalające na ocenę, czy na składowisku tworzy się odciek lub czy z terenu składowiska następuje wyciek na zewnątrz, zaleca się, aby podczas monitorowania składowiska zbierane były następujące dane (mogą także pochodzić z najbliższej stacji meteorologicznej) tak długo, jak wymagają tego właściwe władze, zgodnie z art. 13 lit. c) niniejszej dyrektywy:

	Faza eksploatacji	Faza poeksploacyjna
1.1. Objętość opadów	codziennie	codziennie, dodawane do wartości miesięcznych
1.2. Temperatura (min., maks., godzina 14:00 czasu środkowoeuropejskiego)	codziennie	średnia miesięczna
1.3. Kierunek i siła przeważających wiatrów	codziennie	niewymagane
1.4. Parowanie (lizymetr) ⁽¹⁾	codziennie	codziennie, dodawane do wartości miesięcznych
1.5. Wilgotność atmosfery (godz. 14:00 czasu środkowoeuropejskiego)	codziennie	średnia miesięczna

⁽¹⁾ Lub innymi odpowiednimi metodami.

3. Dane dotyczące emisji: kontrola wody, odcieku ze składowiska i gazu

Próbki odcieku ze składowiska i wód powierzchniowych (jeżeli występują) muszą być pobierane w punktach reprezentatywnych. Pobieranie próbek i pomiar odcieku ze składowiska (objętość i skład) muszą być przeprowadzane oddzielnie w każdym punkcie, w którym odciek wydziela się ze składowiska. Odniesienie: ogólne wytyczne dotyczące technologii pobierania próbek, ISO 5667-2-(1991).

Monitorowanie wód powierzchniowych (jeżeli występują) przeprowadza się w nie mniej niż dwóch punktach (jeden w górnym biegu, ponad składowiskiem, drugi w dolnym biegu, poniżej składowiska).

Monitorowanie gazu musi być reprezentatywne dla każdej części składowiska. Częstotliwość pobierania próbek i dokonywania analizy przedstawiono w poniższej tabeli. W przypadku odcieku ze składowiska i wody w celu monitorowania zostaje pobrana próbka reprezentatywna dla przeciętnego składu.

Częstotliwość pobierania próbek może zostać dostosowana do budowy morfologicznej odpadów na składowisku (w kopcu, w dole itd.). Musi ona zostać określona w zezwoleniu.

	Faza eksploatacyjna	Faza poeksploatacyjna ⁽³⁾
2.1. Objętość odcieku ze składowiska	miesięcznie ⁽¹⁾ ⁽³⁾	co sześć miesięcy
2.2. Skład odcieku ⁽²⁾	kwartalnie ⁽³⁾	co sześć miesięcy
2.3. Objętość i skład wód powierzchniowych ⁽⁷⁾	kwartalnie ⁽³⁾	co sześć miesięcy
2.4. Potencjalna emisja gazu i ciśnienie atmosferyczne ⁽⁴⁾ (CH ₄ , CO ₂ , O ₂ , H ₂ S, H ₂ etc.)	miesięcznie ⁽³⁾ ⁽⁵⁾	co sześć miesięcy ⁽⁶⁾

⁽¹⁾ Częstotliwość pobierania próbek może zostać dostosowana do budowy morfologicznej odpadów na składowisku (w kopcu, w dole itd.). Musi ona zostać określona w zezwoleniu.

⁽²⁾ Mierzone parametry oraz analizowane substancje różnią się w zależności od składu złożonych odpadów; muszą one zostać określone w zezwoleniu i odzwierciedlać właściwości odciekowe odpadów.

⁽³⁾ Jeżeli ocena danych wskazuje, że dłuższe przerwy są równie skuteczne, mogą one zostać przyjęte. W przypadku odcieków przewodzenie musi być mierzone co najmniej raz w roku.

⁽⁴⁾ Pomiary te wiążą się głównie z zawartością materii organicznej w odpadach.

⁽⁵⁾ CH₄, CO₂, O₂ regularnie, inne gazy zgodnie z wymaganiami budowy składowanych odpadów z uwzględnieniem ich właściwości odciekania.

⁽⁶⁾ Sprawność systemu odciągania gazu musi być sprawdzana regularnie.

⁽⁷⁾ Na podstawie właściwości składowiska właściwe władze mogą ustalić, że pomiary takie nie są wymagane i złożyć odpowiednie sprawozdanie w sposób określony w art. 15 niniejszej dyrektywy.

Ppkt 2.1 i 2.2 stosuje się jedynie wówczas, gdy ma miejsce zbieranie odcieku (patrz: załącznik I pkt 2).

4. Ochrona wód gruntowych

A. Pobieranie próbek

Pomiary, z co najmniej jednym punktem pomiarowym w rejonie wpływania wód gruntowych i dwoma w rejonie wypływu, muszą dostarczyć informacji dotyczących wód gruntowych, na które może mieć wpływ usuwanie odpadów. Ilość ta może zostać zwiększona na podstawie szczegółowej ankiety hydrogeologicznej i na potrzeby wczesnego wykrywania przypadkowego przedostania się odcieku do wód gruntowych.

Pobieranie próbek musi być przeprowadzane w co najmniej trzech lokalizacjach przed rozpoczęciem operacji wypełniania w celu ustalenia wartości referencyjnych do celów przyszłego pobierania próbek. Odniesienie: Pobieranie próbek z wód powierzchniowych, ISO 5667 część 11 1993.

B. Monitorowanie

Parametry analizowane w pobranych próbkach muszą pochodzić z przewidywanego składu odcieku i jakości wód gruntowych na danym terenie. W wyborze parametrów do celów analizy należy uwzględnić ruchliwość w strefie wód gruntowych. Parametry mogą zawierać parametry wskaźnikowe w celu zapewnienia wczesnego wykrywania zmian w jakości wody ⁽¹⁾.

	Faza eksploatacyjna	Faza poeksploatacyjna
Poziom wód gruntowych	co sześć miesięcy ⁽¹⁾	co sześć miesięcy ⁽¹⁾
Skład wód gruntowych	częstotliwość ustalona dla danego składowiska ⁽²⁾ ⁽³⁾	częstotliwość ustalona dla danego składowiska ⁽²⁾ ⁽³⁾

⁽¹⁾ Jeżeli następuje fluktuacja poziomu wód gruntowych, częstotliwość musi zostać zwiększona.

⁽²⁾ Częstotliwość musi opierać się na możliwości podjęcia czynności zaradczych między dwoma pobraniami próbek, jeżeli zostanie osiągnięta wartość progowa, tzn. częstotliwość musi zostać ustalona na podstawie wiedzy i oceny szybkości przepływu wód gruntowych.

⁽³⁾ Gdy zostanie osiągnięta wartość progowa (patrz C), niezbędna jest weryfikacja dokonywana poprzez powtórne pobieranie próbek. Gdy wartość progowa zostanie potwierdzona, należy postępować zgodnie z planem interwencyjnym (ustanowionym w zezwoleniu).

⁽¹⁾ Zalecane parametry: pH, całkowita zawartość węgla organicznego, fenole, metale ciężkie, fluorek, AS, olej/węglowodory.

C. Wartości progowe

Jak określono w art. 12 i 13 niniejszej dyrektywy, wystąpienie znaczących negatywnych skutków dla środowiska stwierdza się w przypadku wód gruntowych, gdy analiza próbek wody gruntowej wskazuje na znaczącą zmianę w jakości wody. Wartość progowa musi zostać określona z uwzględnieniem specyficznych formacji hydrogeologicznych w miejscu lokalizacji składowiska i jakości wód gruntowych. Jeżeli jest to możliwe, wartość progowa musi zostać ustalona w zezwoleniu.

Obserwacje muszą zostać pozytywnie ocenione przy użyciu tabel kontrolnych z ustalonymi zasadami kontroli i poziomami dla każdego gradientu. Wartości progowe muszą zostać ustalone na podstawie lokalnych różnic w jakości wód gruntowych.

5. Topografia składowiska: dane na składowisku

	Faza eksploatacyjna	Faza poeksploatacyjna
5.1. Struktura i skład składowiska ⁽¹⁾	rocznie	
5.2. Zachowanie osiadające poziomu składowiska	rocznie	coroczne odczyty

⁽¹⁾ Dane z planu pozycyjnego danego składowiska: powierzchnia zajęta przez odpady, objętość i skład odpadów, metody składowania, moment i czas trwania składowania, wyliczenie pozostałej powierzchni dostępnej na składowisku.